

Arrest

nr. 189 395 van 4 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 30 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaten V. HERMANS en M. KALIN *loco* advocaat F. LANDUYT, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Berti origine geboren in de provincie Sannar. U was slechts vijf jaar toen u er vertrok en weet niet waar precies u geboren bent. U verklaart dat uw ouders afkomstig zijn uit Darfur. U woonde sinds uw vijfde in Omdurman nabij Khartoum. Uw vader was zo lang u zich dit herinnert lid van de communistische partij. In november 2007 was er tijdens een vergadering van de partij een inval bij jullie thuis. De aanwezigen, waaronder uw vader werden meegenomen. Later vernam u dat hij in het ziekenhuis lag. Hij kreeg niet de gepaste medische zorgen en is 19 dagen later overleden. U ging tot de tweede graad van het secundair naar school. Toen u op uw zeventiende

een examen diende af te leggen werd u dit verboden. U diende met uw moeder naar de school te gaan maar u werd niet toegestaan dit examen af te leggen. Uw moeder zei u dat dit was omdat uw vader lid was van de communistische partij en vanwege uw afkomst uit het westen van Soedan. Daarna probeerde u te werken maar dit werd u vaak geweigerd omwille van het feit dat uw vader lid was van de communistische partij. U wens was een zangeres te worden maar ook wanneer u probeerde binnen te geraken in zangprogramma's werd u dit om deze reden geweigerd. U werkte voor een korte tijd in een bedrijf als secretaresse, alsook in een drukkerij en als kinderoppas maar telkens werd na ongeveer een maand uw contract stopgezet. Nadat u gestopt was met school was u eveneens actief in een groepje dat liedjes schreef over de onderdrukking. U en de andere leden van uw groep werden geregeld lastig gevallen door veiligheidsagenten. Twee keer werd u naar hun kantoren meegenomen. Een eerste keer werd u slechts een dag vastgehouden, een tweede keer, een maand later in juli 2009, diende u er vijf dagen te blijven. U verklaart tijdens uw detentie geslagen en verkracht te zijn geweest. U kreeg schrik en toen u op 20 juli 2010 hoorde van burens dat veiligheidsdiensten naar uw huis kwamen besloot u niet meer naar huis terug te keren en bleef u tot uw vertrek op 28 augustus ondergedoken in een huis in aanbouw. Op 28 augustus 2010 vertrok u samen met uw moeder en uw zes broers en zussen naar Syrië. U woonde er tot juni 2015. U vertrok uit Syrië omwille van het conflict in het land en als buitenlander werd u er vaak lastig gevallen. Vanuit Syrië reisde u met de auto en te voet naar Turkije. U bleef nog ongeveer zes maanden in Turkije. U ging vervolgens met een boot naar Griekenland en verder te voet via Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België. U kwam op 29 oktober 2015 aan in België en vroeg op 04 november 2015 asiel aan. Na uw vertrek uit Syrië zijn ook uw moeder en uw broers en zussen er vertrokken. Één broer keerde in 2013 terug naar Soedan maar werd er gearresteerd en de anderen gingen naar Turkije.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een kopie neer van uw verblijfsvergunning in Syrië.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de Soedanese veiligheidsdiensten omwille van uw Darfurese afkomst, vanwege het feit dat uw vader was aangesloten bij de communistische partij van Soedan en omdat u protestliederen zou hebben gezongen. Uit uw verklaringen blijkt dat aan geen van deze beweringen enig geloof kan worden gehecht.

Vooreerst slaagt u er niet in uw Darfurese origine aannemelijk te maken, zodoende kan niet worden aangenomen dat u puur omwille van uw afkomst enige vervolging zou riskeren bij een terugkeer naar Soedan.

In de eerste plaats schaadt het uw geloofwaardigheid dat u uw Darfurese afkomst niet zou hebben duidelijk gemaakt bij uw eerste gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Nergens in dit eerste gehoor komen enige banden met Darfur naar voren. U brengt er geen problemen omwille van uw afkomst ter sprake en verklaart er zelfs dat uw beide ouders in de provincie Sannar geboren zijn, gelegen in het oosten van het land (verklaringen DVZ vraag 13). Wanneer u wordt gevraagd waarom u uw banden met Darfur bij dit eerste interview niet heeft aangehaald verklaart u dat dit u niet gevraagd werd (gehoorverslag CGVS p.30). Echter, u verklaart dat u beseft dat de problemen die u gekend heeft mogelijks ook veroorzaakt werden door de origine van uw vader (gehoorverslag CGVS p.14). Derhalve maakt dit een belangrijk asielmotief uit binnen uw relaas en schaadt het ontbreken er van bij het eerste interview, waar u voor het eerst in uw zoektocht naar internationale bescherming toelichting kan geven bij de redenen waarom u deze bescherming verzoekt, reeds uw geloofwaardigheid. Hoewel u bij aanvang van het gehoor voor het Commissariaat-generaal aangeeft dat bij twee vragen op de Dienst Vreemdelingenzaken uw antwoord niet correct werd genoteerd (gehoorverslag CGVS p.2-3) blijkt u ook hier zelf niet in staat aan te geven dat u naliet uw Darfurese origine te vermelden. Wanneer u wordt gewezen op uw afwijkende verklaring rond de geboorteplaats van uw ouders kan uw rechtvaardiging niet overtuigen. U verklaart dat u zei dat u en uw broers en zussen er geboren zijn en dat uw ouders elkaar daar leerden kennen en u opdroegen zichzelf te beschouwen als iemand afkomstig uit Sannar (gehoorverslag CGVS p.14).

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken wordt echter duidelijk naar de geboorteplaats van de ouders gevraagd, zodoende is het niet aannemelijk dat u, indien dit één van de redenen uitmaakt waarom u vervolging vreest in uw land van herkomst, dit niet als dusdanig zou aangeven.

Bovendien is het merkwaardig dat u doorheen uw gehoor zo goed als geen verband legt tussen uw vermeende afkomst en de vervolgingsfeiten die u zou gekend hebben. U verklaart dat u, nu u hier bent denkt dat de problemen die u kende ook te maken kunnen hebben met de afkomst van uw vader (gehoorverslag CGVS p.14). Het gegeven dat u nu pas deze link zou leggen schaadt uw geloofwaardigheid als zou u er in uw land van herkomst ooit op gewezen zijn van Darfurese afkomst te zijn. Elders in het gehoor lijkt u de dit verband echter niet te leggen. Wanneer u het heeft over het feit dat u met school diende te stoppen en u telkens werd ontslagen op uw werk haalt u enkel het lidmaatschap bij de communistische partij van uw vader aan (gehoorverslag CGVS p.6-7), ook de andere problemen binnen uw familie linkt u enkel aan de politieke activiteiten van uw vader en u verklaart verder geen problemen te hebben gekend (gehoorverslag CGVS p.21). Eveneens wanneer u het heeft over uw activiteiten als protestzangeres rept u met geen woord over uw Darfurese origine (gehoorverslag CGVS p.16-17 en p.26-27). Dat u doorgaans uw Darfurese origine niet als mogelijke grond voor deze problemen zou aanhalen schaadt opnieuw uw geloofwaardigheid als een persoon met een Darfurese achtergrond buiten Darfur te hebben verbleven.

Verder is ook uw kennis van Darfur en de problemen die de regio teisteren ondermaats, wat opnieuw uw geloofwaardigheid enige banden met de regio te onderhouden ondergraaft. Zo kunt u niet aangeven van waar in Darfur uw ouders precies afkomstig zijn. U kunt enkel aangeven dat zij van 'West-Soedan' afkomstig zijn. U verklaart dat u er niets over weet aangezien uw vader wou dat u zich van de regio zou distantiëren en zichzelf zou beschouwen als iemand afkomstig uit Sannar (gehoorverslag CGVS p.12-13). Dat u zelfs niet te weten kwam van waar precies uw ouders afkomstig zijn brengt de geloofwaardigheid van uw afkomst danig aan het wankelen. Het houdt weinig steek dat u wel zou verteld worden dat zij van Darfur afkomstig zijn maar dat zij daarbij angstvallig zouden verzwijgen van waar in Darfur precies, dit terwijl u wel degelijk een aantal plaatsen in de regio meent te kennen en wel van een kennis uit de buurt te weten kwam van waar precies zij afkomstig is. Bovendien noemt u de geboorteplaats van uw ouders consequent als de provincie West-Soedan. Het is pas wanneer u tot driemaal toe naar de correcte naam van de regio wordt gevraagd dat u antwoordt dat men het Darfur zou kunnen noemen (gehoorverslag CGVS p.13). Dat u systematisch verwijst naar het westen van het land wanneer u het over uw streek van origine heeft, daarmee de regio niet correct benoemend, schaadt uw geloofwaardigheid als zou u enige banden met deze regio onderhouden. Daarenboven is ook uw kennis over de situatie in Darfur uiterst beperkt. U verklaart niets over uw geboortestreek te weten omdat uw ouders weigerden u enige informatie te geven. U kan echter niet aangeven waarom het voor hen belangrijk was zich ver weg te houden van hun regio van origine (gehoorverslag CGVS p.12). Anderzijds verklaart u wel zich daar vragen bij gesteld te hebben (gehoorverslag CGVS p.14). Dat u er niet in slaagt ook maar enige basisinformatie over uw regio van origine te verschaffen schaadt dan ook uw geloofwaardigheid, niets belette u namelijk zelf informatie over de regio te verzamelen indien u benieuwd was naar uw afkomst. U slaagt er echter niet in het conflict in uw vermeende regio van origine te duiden. U kunt enkel aangeven dat er oorlog was tussen de rebellen en de regerende partij, daarbij geeft u de naam van twee rebellengroeperingen op maar kent de achtergrond van dit conflict niet (gehoorverslag CGVS p.13). Wanneer u de naam van de leider van één van deze rebellengroepen wordt genoemd weet u deze evenmin te herkennen (gehoorverslag CGVS p.27). Ook wanneer u één van de belangrijkste spelers binnen dit conflict wordt genoemd, namelijk de janjaweed, slaagt u er niet in deze te duiden en blijkt u bovendien verkeerd ingelicht. U erkent ze wel als een groep actief in Darfur maar noemt hen verkeerdelijk als een oppositiegroep (gehoorverslag CGVS p.27). De janjaweed worden echter geassocieerd met het overheidsleger en zijn de belangrijkste actor van vervolging van personen van Afrikaanse origine in Darfur (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier 'COI Focus – Soedan, veiligheidssituatie in Darfoer – 16.06.2015'). Dat u amper op de hoogte bent van het bestaan van deze militie en die dan nog verkeerdelijk als een deel van de oppositie inschat schaadt de geloofwaardigheid omtrent uw origine fundamenteel. Uw kennis van uw regio van origine is dan ook in die mate ondermaats dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring van deze regio afkomstig te zijn.

Evenmin slaagde u er in uw etnische afkomst aannemelijk te maken. U verklaart van Berti-origine te zijn maar kan ook hier zo goed als geen bijkomende informatie over verschaffen en wat u verklaart is bovendien in strijd met de bij het Commissariaat-generaal beschikbare informatie (Abdullahi El Tom – Islam and cultural identity among the Berti of Sudan – 1998).

U beschouwt het vooreerst als een Arabische stam, wat niet correct is. De Berti spreken weliswaar Arabisch maar zijn van Afrikaanse origine. U verklaart dat een bepaalde groep van de stam een andere taal dan het Arabisch spreekt, wat opnieuw niet overeenstemt met de toegevoegde informatie. Daaruit

blijkt namelijk dat de Berti enige generaties terug een eigen taal hadden maar dat deze niet meer wordt gesproken. Verder verklaart u helemaal niets over uw stam te kunnen toevoegen en kunt evenmin enige andere stammen uit de regio bij naam noemen (gehoorverslag CGVS p.12). U verklaart enkel de tradities nageleefd te hebben van de regio waar u verbleef en zelfs niet op de hoogte te zijn of anderen in uw buurt op de hoogte waren van uw afkomst (gehoorverslag CGVS p.15). Ook op dit vlak slaagt u er derhalve allerm minst in te overtuigen wat betreft uw etnische afkomst.

Aangezien u er niet in slaagt enige coherente en correcte informatie te verschaffen over de regio waarvan u verklaart afkomstig te zijn, noch over uw etnische origine, kan worden geconcludeerd dat u er allerm minst in slaagt deze afkomst aannemelijk te maken. Zodoende kan er in uw hoofd niet worden uitgegaan van een vrees voor vervolging omwille van uw vermeende afkomst uit Darfur.

Ten tweede kan evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring te vrezen voor vervolging omwille van de politieke activiteiten van uw vader voor de communistische partij.

In de eerste plaats is uw kennis over de communistische partij weinig overtuigend zodat reeds bij het activisme van uw vader de nodige vraagtekens kunnen worden geplaatst. U verklaart dat zolang u het zich herinnert uw vader altijd al lid was van deze partij en er zo goed als wekelijks vergaderingen bij u thuis plaatsvonden (gehoorverslag CGVS p.22 en p.24). Toch verklaart u niets over de partij te weten en blijkt dit ook uit uw verklaringen. U zegt niets over de partij te weten behalve dat men zegt dat het een partij van ongelovigen is, echter u kan niet toelichten waarom dit wordt gezegd (gehoorverslag CGVS p.23). Het meest opvallende hierbij is dat u zelfs niet de correcte benaming van de partij kent. U verklaart dat 'Communistische Partij' de officiële naam van de partij is (gehoorverslag CGVS p.22), terwijl uit de toegevoegde informatie (Sudan Tribune – Sudanese Communist Party (SCP)) blijkt dat de partij officieel gekend is als de Soedanese Communistische Partij. Dat u na jarenlange blootstelling aan informatie over deze partij nog niet de officiële benaming zou kennen schaadt uw geloofwaardigheid afkomstig te zijn uit een politiek actief gezin fundamenteel. **U kent verder niets van de ideologie van de partij, wat het betekent om communistisch ingesteld te zijn, wie de belangrijke denkers of invloeden zijn of wat de doelen of strijdpunten van de partij waren. U weet enkel dat het logo van de partij rood is maar kunt niet beschrijven hoe het er precies uit ziet, u weet niet of de partij eigen kranten of radiozenders had en u kunt geen enkel lid van de partij bij naam noemen (gehoorverslag CGVS p.23-25). **Indien sinds uw kindertijd wekelijks over deze partij zou zijn gepraat bij uw thuis is het niet realistisch dat u niet nog maar enige basisinformatie hierover zou hebben opgevangen.** Ook wanneer u de naam van de voormalige en huidige partijvoorzitter worden genoemd doen deze geen belletje rinkelen (gehoorverslag CGVS p.27). Niet alleen blijkt u amper iets af te weten over de partij waar uw vader zich zijn hele leven voor zou hebben ingezet en zelfs zijn leven voor zou hebben gegeven, **u geeft evenmin blijk van enig algemeen politiek bewustzijn.** Zo weet u niet wanneer de laatste verkiezingen voor uw vertrek zouden hebben plaatsgevonden en of de partij van uw vader een eigen kandidaat had. Evenmin kunt u nog maar één andere oppositiepartij noemen of enige ministers van het land buiten de president en zijn vice-president (gehoorverslag CGVS p.25-26). **Dat u zich zo slecht geïnformeerd weet zorgt er voor dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring uit een politiek geëngageerd gezin afkomstig te zijn waar wekelijks over politieke kwesties werd gediscussieerd.****

Daarnaast bent u ook over de eigen activiteiten van uw vader niet op de hoogte en weinig eenduidig. U weet niet of uw vader een bepaalde functie had binnen de partij en of hij naast de vergaderingen bij jullie thuis zich nog op een andere manier voor deze partij inzette (gehoorverslag CGVS p.22). Verder kunt u maar één medelid van de partij bij naam noemen, dit hoewel u verklaart dat meestal dezelfde vijf mensen bij de wekelijkse vergaderingen aanwezig waren (gehoorverslag CGVS p.24-25). **U bent bovendien niet eenduidig over de manier waarop u kon merken dat uw vader voor deze partij actief was.** Waar u enerzijds verklaart dat u tot aan de inval bij u thuis niet wist dat hij bij de partij hoorde en dat er bij u thuis niets was waaraan u zijn lidmaatschap duidelijk kon merken, verklaart u anderzijds dat hij zolang u het zich herinnert al aangesloten was bij deze partij en dat er altijd al posters bij u thuis te vinden waren (gehoorverslag CGVS p.22). Daarenboven verklaart u eerst dat hij er altijd over sprak en u hun gesprekken kon horen, terwijl u onmiddellijk daarna aangeeft dat hij er net niet over sprak en u niet bij de vergaderingen in de buurt kon zijn (gehoorverslag CGVS p.23 en p.25). Deze tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de activiteiten van uw vader en zijn openheid hieromtrent zorgen er opnieuw voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan het politiek activisme van uw vader.

Eveneens dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt aan te tonen hoe de feiten die u aanhaalt in relatie staan tot deze vermeende activiteiten van uw vader. U verklaart dat u diende te stoppen met school en dat u werk en deelname aan zangwedstrijden werd geweigerd of dat u kort nadat u werd aangenomen ontslagen werd, dit alles omwille van de politieke activiteiten van uw vader (gehoorverslag CGVS p.6-7). U slaagt er echter niet in eenduidig aan te tonen hoe de aangehaalde gevolgen op werkvlak het gevolg zouden zijn van het politieke activisme van uw vader. **U heeft geen idee hoe uw werkgevers op de hoogte waren van de activiteiten van uw vader.** Enerzijds verklaart u dat zij het aan uw naam konden weten om daarna te verklaren dat u hen dit zelf had verteld (gehoorverslag CGVS p.7-8). **Evenmin kan u ondubbelzinnig aangeven waarom u vermoedt dat u net om deze reden werd ontslagen.** U verklaart enerzijds dat u niet werd gezegd waarom u diende te vertrekken en kunt enkel vermoeden dat uw vader de achterliggende reden was. U geeft daarbij bovendien geen verklaring waarom ze u in eerste instantie wel zouden aannemen. Later in het gehoor geeft u, hiervan afwijkend, aan dat altijd wanneer u geweigerd werd u werd gezegd dat het was omdat u bij de communistische partij zou horen (gehoorverslag CGVS p.23). Bovendien brengt u initieel uw arrestatie in verband met documenten omtrent de activiteiten van uw vader (gehoorverslag CGVS p.22). Echter, wanneer later in detail over uw arrestaties wordt gesproken komt dit niet meer ter sprake (gehoorverslag CGVS p.28-29). **Het feit dat u er niet in slaagt eenduidig de gevolgen van de activiteiten van uw vader op uw persoonlijk leven voor te stellen maakt opnieuw dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze activiteiten.**

Hieruit blijkt dan ook dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader een actief lid was van de Soedanese Communistische Partij en u om die reden reeds vervolging heeft gekend en bij een terugkeer naar uw land van herkomst het risico zou lopen opnieuw het slachtoffer te worden van enige vervolging.

Ten derde wist u ook niet te overtuigen uw land te hebben verlaten uit vrees voor verdere vervolging omwille van uw activiteiten als zangeres, wat beschouwd zou zijn geweest als een daad van oppositie.

U was niet in staat uw motivatie om protestliederen te brengen te onderbouwen. U verklaart met uw liedjes te willen aanklagen dat uw basisrechten niet worden gerespecteerd maar kunt uw motivatie hiertoe niet uitdrukken. Wanneer hiernaar wordt gepolst blijft u steken in vage bewoordingen, namelijk dat u zich wou verzetten, maar geeft u even goed aan er vooral van te hebben gehouden om verjaardagsliedjes te zingen. Wanneer u nogmaals wordt gevraagd wat voor nummers u bracht verklaart u normale liedjes te hebben gezongen. Het is pas wanneer u wordt gevraagd waarom dit aanleiding zou geven tot vervolging dat u aangeeft dat u tegen de onderdrukking heeft gezongen (gehoorverslag CGVS p.16-17 en p.27). Verder geeft u aan nooit enige politieke activiteiten te hebben ontwikkeld en enkel bij de voorbereiding van een protest in het jeugdcentrum aanwezig te zijn geweest (gehoorverslag CGVS p.16-18). **In dit licht, en rekening houdend met uw eerder aangetoond beperkte politieke kennis, dient uw betrokkenheid bij een protestgroep en uw politiek engagement reeds danig gerelativeerd te worden.** Bovendien kent u geen andere protestzangers of groepen jongeren die zich tegen het regime willen verzetten (gehoorverslag CGVS p.26). Dit is een bijkomend element dat er voor zorgt dat het ongeloofwaardig wordt bevonden dat u zich daadwerkelijk in een milieu zou hebben bevonden dat zijn onvrede met het regime wil uitdrukken. Wanneer u wordt gevraagd om welke reden u gevisieerd zou worden indien u geen enkele band met de oppositie kan aantonen en u bovendien verklaart te verkiezen om verjaardagsliedjes te zingen kan u enkel aangeven dat u ook de drang had om zich uit te drukken. **Uw verklaringen omtrent uw motivatie om politiek geïnspireerde liedjes te brengen is dermate vaag dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw profiel als was u iemand die zich openlijk tegen het heersende regime zou hebben gekant.** Ook het dragen van een broek kan in de Soedanese context als een daad van protest worden beschouwd. Aangezien u uw activistisch profiel niet aannemelijk kon maken kan evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat ook dit één van de redenen van uw arrestaties betrof (gehoorverslag CGVS p.20 en p.29).

Aangezien u er niet in slaagde bovenstaande mogelijke vervolgingsgronden aannemelijk te maken kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring om één van deze redenen gearresteerd te zijn geweest. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u niet volledig coherent bent in het aantal arrestaties, wat uw geloofwaardigheid opnieuw schade berokkent.

Waar u eerst verklaart een eerste keer voor één dag te zijn gearresteerd en een maand later, in juli 2009, vijf dagen te zijn vastgehouden (gehoorverslag CGVS p.20-21), blijkt later dat u drie keer werd gearresteerd (gehoorverslag CGVS p.29). Dit terwijl eerder in uw relaas wel degelijk duidelijk naar uw eerste arrestatie werd gepeild (gehoorverslag CGVS p.21).

Ter volledigheid kan er worden gewezen op het ruime tijdsverloop na de door u aangehaalde gebeurtenissen. De door u aangehaalde vervolgingsfeiten dateren van juli 2009, op het moment van het gehoor voor het Commissariaat-generaal meer dan zeven jaar terug. **Indien er al enig geloof wordt gehecht aan uw verklaringen – quod non – kan nog niet worden ingezien op welke manier u nog steeds negatief onder de aandacht van de autoriteiten zou staan, rekening houdend met uw uiterst beperkt politiek profiel.** Waar u aanhaalt dat uw broer in 2013 terugkeerde naar Soedan en vervolgens is verdwenen (gehoorverslag CGVS p.11, p.19 en p.30), dient te worden aangestipt dat u niet aantoont op welke manier zijn arrestatie met u verband zou houden. U verklaart enkel dat het leven van uw familie in Soedan risicovol was, wat in bovenstaande argumenten reeds werd ontkracht. In deze dient ook te worden opgemerkt dat er een ruime tijdsspanne is tussen de door u aangehaalde problemen en uw effectief vertrek uit uw land van herkomst. U verklaart uiteindelijk het land te hebben verlaten in augustus 2010, ruim een jaar na de door u aangehaalde vervolgingsfeiten (gehoorverslag CGVS p.4 en p.21). Het feit dat u en uw familie nog meer dan een jaar in het land bleven wijst er niet op dat jullie het land hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging. Indien u werkelijk vreesde voor vervolging kan worden verwacht dat u alles in het werk zou stellen om zo snel mogelijk het land te verlaten. U haalt naast bovenstaande argumenten geen redenen aan waarom het voor u niet mogelijk zou zijn om zich opnieuw in Soedan te vestigen. **Een terugkeer naar uw land van herkomst kan derhalve an sich niet worden beschouwd als een risico op ernstige schade in uwen hoofde.**

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumenten niet in een ander daglicht stellen. U legt enkel een bewijs voor dat u als vluchteling leefde in Syrië. Een dergelijk document toont enkel aan dat u daadwerkelijk in Syrië heeft verbleven, het is echter niet in staat om ook maar een aanwijzing te geven van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die u er zouden toe gedwongen hebben uw land van herkomst te verlaten.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 30 januari 2017 een schending aan van “de artikelen 48/3, 51/5 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953, alsook het beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoekster volhardt te vrezen voor de Soedanese veiligheidsdiensten omwille van haar afkomst uit Darfur, vanwege het feit dat haar vader was aangesloten bij de communistische partij van Soedan en omdat zij protestliederen heeft gezongen.

Het verzoekschrift stelt dat het CGVS haar ten onrechte verwijt dat zij haar afkomst niet duidelijk gemaakt heeft in het eerste gehoor bij de DVZ. Verzoekster voert aan dat haar niets over haar origine of haar banden met Darfur gevraagd werd tijdens dit gehoor. Bovendien meent verzoekster dat zij dit belangrijk asielmotief niet kon verduidelijken in een interview van amper 30 minuten.

Verzoekster verklaart dat “zij denkt dat de problemen die zij kende ook te maken kunnen hebben met de afkomst van haar vader (gehoorverslag CGVS p. 14)”. Zij is verder van oordeel dat “het gegeven dat zij nu pas deze link zou leggen schaadt haar geloofwaardigheid niet”, nu zij pas in het interview voor het CGVS haar volledige verhaal heeft kunnen doen en alles op een rijtje zetten. Verzoekster koppelt haar

problemen – dat zij met school diende te stoppen, dat zij ontslagen werd, de problemen binnen haar familie en de problemen die ze ervaarde als protestzangeres – aan haar vaders politieke achtergrond.

Waar het CGVS stelt dat haar kennis van Darfur niet voldoende is, stelt verzoekster dat *“haar ouders haar zeer weinig over de regio en origine zegden omdat zij juist wilden dat zij zich distantieerde van deze regio”*. Zij voegt eraan toe dat zij uit de regio vertrokken is op vijfjarige leeftijd, wat het onmogelijk maakt een degelijke geografische kennis te hebben. Dit verklaart ook haar gebrek aan politieke kennis, het feit dat ze niet op de hoogte is van het bestaan van deze militie en deze verkeerdelijk als deel van de oppositie inschat.

Aangaande haar etnische afkomst stelt verzoekster dat zij verklaart van Berti-origine te zijn en dit beschouwt als een Arabische stam, wat technisch niet correct is, maar praktisch wel gezien zij Arabisch spreken. Zij verklaarde voorts dat een bepaalde groep van de stam een andere taal dan het Arabisch spreekt, wat opnieuw feitelijk juist is, doch geeft aan verder niets over haar stam te kunnen toevoegen. Verzoekster herhaalt enkel de tradities te hebben nageleefd van de regio waar zij verbleef en zelfs niet op de hoogte was of anderen in haar buurt op de hoogte waren van haar afkomst.

Inzake haar vrees voor vervolging omwille van de politieke activiteiten van haar vader benadrukt verzoekster dat haar kennis over de communistische partij overtuigend is. Zij verklaarde dat haar vader lid was en er wekelijks vergaderingen plaatsvonden, maar stelt verder niets te weten over deze partij. Verzoekster geeft aan immers noch lid, noch activiste van de partij te zijn. Zij weet ook niets over de ideologie, de strijdpunten, het gedachtegoed, de partijvoorzitters, etc. Verzoekster stelt geen algemeen politiek bewustzijn te hebben omdat dit haar niet interesseerde en omdat haar ouders niet wilden dat zij hierin betrokken werd. Haar gebrekkige kennis over de partij verklaart dan ook dat zij niet op de hoogte is van de politieke activiteiten van haar vader. Verzoekster herhaalt haar verklaringen die zij aflegde bij het CGVS: *“Zij weet niet of haar vader een bepaalde functie had binnen de partij en of hij naast de vergaderingen bij hen thuis zich nog op een andere manier voor deze partij inzette (gehoorverslag CGVS p. 22). Verder kan zij één medelid van de partij bij naam noemen, dit hoewel zij verklaart dat meestal dezelfde vijf mensen bij de wekelijkse vergaderingen aanwezig waren (gehoorverslag CGVS p. 24-25) maar deze werden haar nooit voorgesteld. Waar zij enerzijds verklaart dat zij tot aan de inval bij haar thuis niet wist dat hij bij de partij hoorde en dat er bij haar thuis niets was waaraan zij zijn lidmaatschap duidelijk kon merken, verklaart zij anderzijds dat hij zolang u het zich herinnert al aangesloten was bij deze partij en dat er altijd al posters bij haar thuis te vinden waren (gehoorverslag CGVS p. 22). Daarenboven verklaart zij eerst dat hij er altijd over sprak en zij hun gesprekken kon horen, terwijl zij onmiddellijk daarna aangeeft dat hij er net niet over sprak en zij niet bij de vergaderingen in de buurt kon zijn (gehoorverslag CGVS p.23 en p.25).”*

Voorts stelt verzoekster niet te weten hoe haar werkgevers op de hoogte waren van de activiteiten van haar vader. Zij verklaart dat zij niet werd gezegd waarom zij diende te vertrekken en kan enkel vermoeden dat haar vader de achterliggende reden was. Verzoekster herneemt haar verklaringen van tijdens het gehoor bij het CGVS: *“Zij geeft daarbij bovendien geen verklaring waarom ze haar in eerste instantie wel zouden aannemen. Later in het gehoor geeft zij aan dat altijd wanneer zij geweigerd werd haar werd gezegd dat het was omdat zij bij de communistische partij zou horen (gehoorverslag CGVS p. 23). Bovendien brengt zij initieel haar arrestatie in verband met documenten omtrent de activiteiten van haar vader (gehoorverslag CGVS p. 22).”*

Het verzoekschrift stelt ten slotte dat verzoekster wist te overtuigen dat ze haar land had verlaten uit vrees voor verdere vervolging omwille van haar activiteiten als zangeres. Zij voert aan met haar liedjes te willen aanklagen dat haar basisrechten niet worden gerespecteerd. Het verzoekschrift herneemt verzoeksters verklaringen op het Commissariaat-generaal als volgt: *“Zij wou zich verzetten, maar geeft even goed aan er vooral van te hebben gehouden om verjaardagsliedjes te zingen. Wanneer haar nogmaals wordt gevraagd wat voor nummers zij bracht verklaart zij normale liedjes te hebben gezongen. Het is pas wanneer haar wordt gevraagd waarom dit aanleiding zou geven tot vervolging dat zij aangeeft dat zij tegen de onderdrukking heeft gezongen (gehoorverslag CGVS p. 16-17 en p. 27). Verder geeft zij aan nooit enige politieke activiteiten te hebben ontwikkeld en enkel bij de voorbereiding van een protest in het jeugdcentrum aanwezig te zijn geweest (gehoorverslag CGVS p. 16-18).*

Waar zij eerst verklaart een eerste keer voor één dag te zijn gearresteerd en een maand later, in juli 2009, vijf dagen te zijn vastgehouden (gehoorverslag CGVS p. 20-21), blijkt later dat zijn drie keer werd gearresteerd (gehoorverslag CGVS p. 29). Dit was een aanvulling op haar eerste relaas (gehoorverslag CGVS p. 21). Zij verklaart dat hun leven in Soedan risicovol was. Zij verklaart uiteindelijk het land te

hebben verlaten in augustus 2010, ruim een jaar na de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten (gehoorverslag CGVS p.4 en p.21)."

In hoofdorde wordt gevraagd verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.3. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Verzoekster licht in deze niet toe op welke wijze de bestreden beslissing artikelen 51/5 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en op de overname door België van een vreemdeling die in een ander land asiel heeft aangevraagd, zou schenden. Deze onderdelen van het middel zijn derhalve ontvankelijk.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4. Verzoekster verklaarde niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst nu zij problemen had met de Soedanese veiligheidsdiensten omwille van haar herkomst uit Darfur, de politieke activiteiten van haar vader bij de communistische partij en haar activiteiten als zangeres van protestliederen. Verzoekster maakt echter geen van deze beweringen aannemelijk.

2.5. Vooreerst dient worden vastgesteld dat verzoekster bij de DVZ verklaarde dat zij *"uit Soedan gevlucht [is] voor het regime.*

De partij die aan de macht is, Motamar Watani is van mening dat de partij "Al-Hizb al-Shuyui al-Sudani" (De Communistische Partij van Soedan) en zijn leden ongelovigen zijn. Omdat mijn vader lid was van de Communistische Partij, waren wij in gevaar", dat haar vader bedreigd werd en verplicht werd te stoppen met zijn politieke activiteiten die hij van 2003 tot 2006 uitvoerde, waarna hij nog steeds bedreigd werd.

Verzoekster voegde hieraan toe dat zij *"in [haar] vrije tijd zing[t] en denk[t] dat zingen verboden is"*, zij persoonlijk bedreigd en gearresteerd werd *"omdat [zij] in 2009 een broek droeg"* en dat zij in 2010 gevlucht was omdat *"er geen vrijheid [is], geen vrije meningsuiting. Ik mag niet studeren en zou graag een vrij, normaal leven leiden. Ik ben pas in 2010 gevlucht omdat de procedures om naar Syrië te emigreren moeilijk waren"* (vragenlijst CGVS, punt 5).

2.6. Terwijl verzoeksters asielmotieven bij de DVZ nog beperkt waren tot de politieke activiteiten van haar vader en tot haar wens om een vrij en normaal leven te leiden, vult zij haar verhaal voor het CGVS aan door te stellen dat zij ook zelf problemen ondervond omwille van haar herkomst uit Darfur en dat ze politiek actief in als zangeres van protestliederen. Dergelijke essentiële wijzigingen tasten de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas fundamenteel aan aangezien het niet aannemelijk is dat verzoekster de problemen haar herkomst uit Darfur kon vergeten en haar activiteiten als zangeres van protestliederen, indien deze feiten waarachtig zijn. Er kan immers niet ingezien worden dat wanneer verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd wordt waarom ze denkt dat ze haar zouden arresteren enkel over de problemen van haar vader spreekt en niet op haar eigen handelingen (vragenlijst punt 5.)

2.7. Dat verzoekster haar afkomst uit Darfur bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet vermeld heeft, doet aldus ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar beweerde Darfurse achtergrond, wat tevens een centraal element in haar asielrelaas uitmaakt nu zij bij het CGVS aangeeft net omwille van haar Darfurse origine Soedan te zijn ontvlucht (gehoorverslag van het CGVS (hierna: CGVS-verslag), p. 14). Bovendien verklaarde verzoekster bij de DVZ uitdrukkelijk dat haar ouders in Sennar geboren zijn (verklaring DVZ, punt 13a), terwijl zij tijdens het gehoor bij het CGVS stelt dat haar ouders afkomstig zijn van de andere kant van het land met name van West-Soedan, Darfur (CGVS-verslag, p. 12-14). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige zaken, die overigens tot de kern van zijn asielrelaas behoren, tonen aan dat verzoeksters verklaringen niet waarachtig zijn. Evenmin kan verzoeksters uitleg, dat verzoekster en haar broers en zussen in Sennar geboren zijn, dat haar ouders elkaar daar leerden kennen en haar opdroegen zichzelf te beschouwen als iemand afkomstig uit Sennar (CGVS-verslag, p. 14), de vastgestelde tegenstrijdigheden verschonen.

Het verzoekschrift voert aan dat verzoekster haar Darfurse origine, een belangrijk asielmotief, niet kon verduidelijken tijdens het korte interview van 30 minuten bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat haar niets gevraagd werd omtrent haar banden met Darfur. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoekster er echter op gewezen dat van haar wordt verwacht dat zij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. Het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen ontslaat de asielzoekster echter niet van haar medewerkingsplicht om haar asielmotieven zo accuraat en volledig mogelijk te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien werd verzoekster bij haar persoonsgegevens (zie administratief dossier) uitdrukkelijk gevraagd naar haar geboorteplaats (Sennar), haar etnie/afkomst (Arabier) en verblijfplaatsen, allen vragen die ze met een woord of enkele woorden kon beantwoorden. Ten slotte werd haar ook gevraagd of zij nog nadere toevoegingen wenste te doen (vragenlijst CGVS, punt 7), werd het verslag haar voorgelezen in het Arabisch en werd dit door haar ondertekend. Verzoekster kan dan ook niet geloofd worden dat ze afkomstig zou zijn uit Darfur. Niet enkel heeft ze dit niet vermeld maar ze heeft ook een andere herkomst aangegeven.

2.8. Verzoeksters Darfurse origine wordt verder ondergraven nu zij doorheen het gehoor geen verband legt tussen haar vermeende afkomst en de beweerde vervolgingsfeiten. Zo stelt verzoekster dat zij moest stoppen met school *"omdat mijn vader lid was van de communistische partij"* en dat zij nadien steeds probeerde te werken, maar altijd geweigerd werd omdat haar vader lid was van de communistische partij (CGVS-verslag, p. 6). Verzoekster weidde verder uit dat zij omwille van haar vaders politieke achtergrond vooral geweigerd werd om in televisieprogramma's te zingen (CGVS-verslag, p. 7) en dat andere problemen binnen haar familie *"altijd gelinkt [waren] met de activiteiten van mijn vader, we hadden geen problemen met iemand anders."* (CGVS-verslag, p. 21). Ook in haar verklaringen over haar activiteiten als protestzangeres zwijgt verzoekster over haar afkomst uit Darfur (CGVS-verslag, p. 16-17; p. 26-27), terwijl het redelijk is te veronderstellen dat verzoekster, gezien zij actief protesteert tegen het regime, haar Darfurse origine hierbij zou betrekken indien zij werkelijk een Darfurse achtergrond had.

Daarenboven is het niet aannemelijk dat verzoekster er pas tijdens het gehoor bij het CGVS achter kwam dat zij ook problemen kende in Soedan omwille van haar vaders Darfurse afkomst (CGVS-verslag, p. 14). Waar het verzoekschrift aanvoert dat verzoekster pas in het interview bij het CGVS haar volledige verhaal kon doen en alles op een rijtje kon zetten, kan dit niet verschonen dat verzoekster er

zich niet van bewust was dat zij vervolgd werd in Soedan omwille van haar vermeende afkomst uit Darfur. De Raad hecht dan ook geen enkel geloof aan verzoeksters beweringen dat zij problemen kende omwille van haar beweerde afkomst.

2.9. Voorts is verzoeksters kennis over Darfur en de problemen in de regio onaannemelijk ontoereikend. Zo weet verzoekster niet waar precies haar ouders van afkomstig zijn (CGVS-verslag, p. 13), maar kon zij enkel stellen dat ze *“van West-Soedan waren”* (CGVS-verslag, p. 13). Het is echter niet aannemelijk dat verzoeksters ouders haar wel verteld hebben uit Darfur afkomstig te zijn, maar niet de precieze plaats waar ze nog familie heeft, temeer nu verzoekster wel in staat was een aantal plaatsen in de regio op te noemen (CGVS-verslag, p. 13). Bovendien is het opmerkelijk dat verzoekster telkens aan ‘West-Soedan’ refereert en pas na drie keer vragen de correcte naam van de provincie benoemde *“De provincie West-Soedan, laten we zeggen Darfur”* (CGVS-verslag, p. 12-13).

Daarnaast getuigt verzoeksters beperkte kennis over de situatie in Darfur dat ze geen band heeft met deze regio. Zo verklaart verzoekster niets te weten over de streek vanwaar zij afkomstig zijn omdat haar ouders weigerden haar hierover te vertellen, doch kan zij niet aangeven waarom haar ouders niet wensten te spreken over hun herkomst (CGVS-verslag, p. 12). Verzoekster beperkt zich tot het afleggen van vage en algemene verklaringen aangaande het conflict in haar beweerde regio van afkomst (CGVS-verslag, p. 13) en herkent de naam van de leider van één van de rebellengroepen die in het conflict verwickeld zijn niet (CGVS-verslag, p. 27). Verzoekster is evenmin in staat de janjaweed, één van de belangrijkste spelers in het conflict, te duiden, nu zij deze als oppositiegroep in Darfur bestempelt, terwijl de janjaweed geassocieerd worden met het overheidsleger en de belangrijkste actor van vervolging van personen van Afrikaanse origine in Darfur zijn (zie informatie in het administratief dossier).

Waar het verzoekschrift aanvoert dat verzoeksters ouders wilden dat zij zich distantieerde van de regio en verzoekster amper 5 jaar was toen ze uit Darfur vertrokken, dient te worden opgemerkt dat niets verzoekster in de weg stond om zelf informatie over haar beweerde regio van herkomst te verzamelen en al zeker wanneer ze stelt politiek geïnspireerde liederen te zingen. Bovendien is het redelijk te veronderstellen dat verzoekster nieuwsgierig is naar (haar familie in) Darfur, en bovendien kan niet aangenomen worden dat indien verzoekster naar eigen zeggen vervolgd wordt omwille van haar Darfurse origine, zij hierover geen informatie inwint. Verzoeksters onbekendheid met de regio ondergraft dan ook haar beweringen uit Darfur afkomstig te zijn.

2.10. Ook verzoeksters verklaringen van Berti-origine te zijn, komen ongeloofwaardig voor. Zo verklaarde verzoekster verkeerdelijk dat haar stam een Arabische stam is, *“Arabier, mijn moeder en mijn vader spraken Arabisch. Een groep van die stam spreekt Arabisch en een andere groep spreekt een andere taal maar de groep van mijn vader spreekt Arabisch.”* (CGVS-verslag, p. 12). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat de Berti weliswaar Arabisch als moedertaal hebben, maar van Afrikaanse origine zijn. Ook verzoeksters verklaring dat een bepaalde groep van de stam een andere taal dan het Arabisch spreekt, komt duidelijk niet overeen met de informatie uit het administratief dossier. Waar het verzoekschrift aanvoert dat verzoeksters stelling feitelijk juist is, nu *“de Berti enige generaties terug een eigen taal hadden maar dat deze niet meer frequent wordt gesproken”*, dient worden opgemerkt dat de informatie in het administratief dossier vermeldt dat zij deze taal al sinds verscheidene generaties niet meer spreken en dat verzoeksters stelling derhalve ook niet *“feitelijk juist”* is. Verder verklaart verzoekster helemaal niets te weten over haar stam (CGVS-verslag, p. 12) en steeds de cultuur en tradities van Khartoum gevierd te hebben (CGVS-verslag, p. 15). Verzoeksters onbekendheid met haar eigen voorgehouden stam ondermijnt derhalve haar beweerde herkomst. Uit voorgaande blijkt overduidelijk dat verzoekster er niet in slaagt haar vermeende afkomst uit Darfur, en bij uitbreiding haar voorgehouden vervolging omwille van haar beweerde Darfurse origine, aannemelijk te maken.

2.11. Verzoekster maakt evenmin aannemelijk vervolging te vrezen omwille van de politieke activiteiten van haar vader voor de communistische partij. Zo verklaarde verzoekster dat haar vader, voor zolang zij zich kan herinneren, altijd al lid was van deze partij en er bovendien quasi elke week vergaderingen bij haar thuis doorgingen (CGVS-verslag, p. 22). Dat verzoekster verklaart verder niets te weten over haar vaders partij dan dat het een partij van ongelovigen is (CGVS-verslag, p.23), doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielmotieven.

Het is immers niet aannemelijk dat verzoekster, die is opgegroeid in een thuisomgeving waar wekelijks werd gepraat over de partij, de correcte benaming van deze partij niet kent (verzoekster stelt *“Communistische Partij”*, CGVS-verslag, p. 22, terwijl de officiële benaming vrij eenvoudig de *“Soedanese Communistische Partij”* is, zie administratief dossier). Voorts weet verzoekster niet wat

communisme inhoudt, weet zij niets over de ideologie van de partij, wie de belangrijke denkers van het communisme zijn (CGVS-verslag, p. 23) en weet zij niet waarvoor haar vaders partij ijverde (CGVS-verslag, p. 24). Verzoekster kent evenmin de namen van haar vaders partijgenoten die wekelijks bij haar thuis kwamen (CGVS-verslag, p. 24-25), noch herkent zij de namen van de voormalige en huidige partijvoorzitter (CGVS-verslag, p. 27). Ook is het niet geloofwaardig dat verzoekster niet op de hoogte is over de precieze activiteiten van haar vader, noch zijn functie kent (CGVS-verslag, p. 22).

Verzoekster blijft bij zwakke excuses waar ze haar onwetendheid tracht toe te dekken door te stellen dat ze geen algemeen politiek bewustzijn heeft omdat dit haar niet interesseerde en haar ouders niet wilden dat zij hierin betrokken waren. Immers hiermee licht verzoekster niet toe waarom ze geheel onwetend is omtrent de politieke partij van haar vader en zijn activiteiten wanneer zij werkelijk afkomstig is uit het voorgehouden politiek geëngageerd gezin waar wekelijks politieke discussies werden gehouden. . Bovendien strookt verzoeksters politieke desinteresse al helemaal niet met haar beweerde activiteiten als zangeres van protestliederen tegen de regering.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekster bij het CGVS verklaarde dat haar vader nog lid was van de partij ten tijde van zijn overlijden (CGVS-verslag, p. 22), terwijl ze aanvankelijk bij de DVZ stelde dat hij zijn politieke activiteiten had stopgezet na *“lang geleden, ik denk tussen 2003 en 2006”*, hiertoe te zijn verplicht door leden van het regeringsleger (vragenlijst CGVS, punt 5). Dat verzoekster tegengestelde verklaringen aflegt aangaande de politieke activiteiten van haar vader, wat overigens tot de kern van haar asielrelaas behoort, doet afbreuk aan haar geloofwaardigheid, nu niet aannemelijk is dat verzoekster over dergelijke eenvoudige, doch belangrijke zaken strijdige verklaringen kan afleggen indien de feiten waarachtig zijn. Verzoeksters ongerijmde verklaringen – waarbij zij enerzijds verklaart tot aan de inval bij haar thuis niet te weten dat haar vader bij de partij hoorde en dat er bij haar thuis niets was waaraan verzoekster zijn lidmaatschap kon merken, doch anderzijds dat haar vader al zolang zij het zich kan herinneren bij de partij is en er altijd posters bij haar thuis waren die ze zelf maakten (CGVS-verslag, p. 22) – ondergraven verzoeksters geloofwaardigheid aangaande haar vaders politieke activiteiten verder.

2.12. In zoverre al geloof zou worden gehecht aan het politiek activisme van verzoeksters vader, *quod non*, dan wijst de Raad er nog op dat verzoekster er evenmin in slaagt aan te tonen hoe de feiten die zij aanhaalt in verband staan tot de beweerde activiteiten van haar vader. Zo stelt verzoekster dat zij omwille van haar vaders lidmaatschap van de communistische partij diende te stoppen met school, niet mocht deelnemen aan zangwedstrijden, niet werd aangenomen of na een korte periode van tewerkstelling werd ontslagen (CGVS-verslag, 6-7). Verzoekster is echter niet in staat eenduidig aan te geven hoe gewone burgers zoals haar werkgevers dan te weten kwamen dat haar vader voor de communistische partij werkte. Zo verklaart zij *“Ik weet het niet, maar het is gemakkelijk, ze kunnen het weten aan de naam. Als je solliciteert geef je alle informatie.”* (CGVS-verslag, p. 7). Gevraagd waarom men haar dan in de eerste plaats werk gaf, stelde verzoekster *“Het bedrijf en de drukkerij wisten het eerst niet, het is als ik begon te werken dat ze het wisten. In de drukkerij vroegen ze bij een discussie wat de activiteiten van mijn vader waren. Ik zei dat hij vroeger een lid was van de communistische partij. Hij vroeg of ik er interesse in had. Ik zei dat ik er geen activiteiten in heb en dat het enkel mijn vader is. Dan, vijf dagen later, vroeg hij me te stoppen met werken.”* (CGVS-verslag, p. 8), wat geenszins overeenstemt met verzoeksters initiële verklaring dat men het kon afleiden van haar naam. Bovendien linkte verzoekster haar arrestatie initieel aan de documenten aangaande haar vaders activiteiten (CGVS-verslag, p. 22), terwijl zij hier later tijdens het gehoor, wanneer dieper werd ingegaan op haar arrestaties, met geen woord meer over repte (CGVS-verslag, p. 28-29). Verzoeksters incoherente en vage verklaringen aangaande haar problemen omwille van haar vaders politiek activisme komen dan ook geïmproviseerd en verzonnen voor.

De uitleg in het verzoekschrift dat verzoekster niet weet hoe haar werkgevers op de hoogte waren van de activiteiten van haar vader kan geenszins overtuigen, nu verzoekster haar verklaringen gewoon aanpaste wanneer tijdens het gehoor werd doorgevraagd en wanneer zij omwille van bijkomende vragen beseftte dat haar antwoord ongeloofwaardig was.

2.13. Ook kan de Raad geen geloof hechten aan verzoeksters beweringen omtrent haar activiteiten als zangeres van protestliederen.

Vooreerst dient te worden herhaald dat verzoekster hiervan geen melding maakte tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, maar louter stelde, *“In mijn vrije tijd zing ik en ik denk dat zingen verboden is”*. Zij voegde hier nog aan toe dat ze persoonlijk bedreigd werd omdat *“ik in 2009 een broek droeg. Ik was toen in Omdorman aan het repeteren om te kunnen deelnemen aan een*

muziekprogramma "Nejoun Al Ghad" op televisie" (vragenlijst CGVS, punt 5). Dat verzoekster bij de DVZ naliet te vermelden dat zij protestliederen zong, doch wel liet blijken dat zij graag zong, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen aangaande deze protestliederen.

2.14. Daarnaast zijn ook verzoeksters verklaringen over haar politiek geïnspireerde liederen uitermate vaag. Zo kent verzoekster geen andere groepen die, zoals zijzelf, ook protestliederen zingen (CGVS-verslag, p. 26). Erop gewezen dat verzoekster zich engageert om protestliederen te zingen zonder andere oppositiebewegingen of gelijkgestemde zangers te kennen, antwoordde zij slechts *"Ik wou enkel het zingen als lied"* (CGVS-verslag, p. 26). Verder gevraagd waarom verzoekster dan oppositieliedjes zong in plaats van gewone liedjes, stelde zij *"Ik zong normale liedjes maar soms zongen ze zo en zong ik met hen. Maar vooral hield ik er van om verjaardagsliedjes te zingen"* (CGVS-verslag, p. 27). Voorgaande verklaringen doen aldus ernstig afbreuk aan verzoeksters motivatie voor het zingen van protestliederen. Ook verzoeksters algemene en oppervlakkige verklaringen als zou zij zingen voor basisrechten en tegen onderdrukking (CGVS-verslag, p. 16, 29) kunnen niet aannemelijk maken dat verzoekster politiek geëngageerd was. Immers verzoekster kan geen beperkte politieke kennis aangaande van haar land aantonen. Zij weet niet wanneer de laatste verkiezingen voor haar vertrek hebben plaatsgevonden, kan slechts één oppositiepartij opnoemen en kent, behalve de president en de vicepresident, geen ministers van Soedan (CGVS-verslag, p. 25-26). Gezien verzoekster er niet in slaagt haar activistisch profiel aannemelijk te maken, kan evenmin geloof gehecht worden aan haar verklaring dat zij omwille van het dragen van een broek, een daad van protest, zou zijn gearresteerd (CGVS-verslag, p. 20, 29).

2.15. Aangezien verzoekster verklaarde niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst nu zij problemen had met de Soedanese veiligheidsdiensten omwille van haar Darfurse origine, de politieke activiteiten van haar vader bij de communistische partij en haar activiteiten als zangeres van protestliederen en uit voorgaande overduidelijk blijkt dat verzoekster niet in staat is haar afkomst uit Darfur, noch het politiek activisme van haar vader, noch haar eigen protestliederen aannemelijk te maken, kan er geen geloof gehecht worden aan verzoeksters verklaringen om één van deze redenen gearresteerd te zijn geweest. Bovendien stelde verzoekster bij de DVZ enkel in 2009 5 dagen te hebben vastgezet in de gevangenis van Omdorman (vragenlijst CGVS, punt 1), terwijl zij bij het CGVS aangaf een eerste keer voor één dag te zijn gearresteerd en een maand later, in juli 2009, vijf dagen te zijn vastgehouden (CGVS-verslag, p. 20-21). Even later stelde verzoekster echter *"Het was een drie keer, een eerste keer 12u, een tweede keer 3u en een derde keer voor vijf dagen."* (CGVS-verslag, p. 29). Dergelijke incoherenties kunnen bezwaarlijk de waarachtigheid van de verklaringen ondersteunen. De bewering in het verzoekschrift dit aanvullingen waren op haar eerste relaas is een loutere *post factum* bewering.

2.16. Volledigheidshalve kan worden vastgesteld dat verzoekster verklaart uiteindelijk het land te hebben verlaten in augustus 2010, ruim een jaar na de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten in 2009 (CGVS-verslag, p. 4, 21). Dat verzoekster nog meer dan een jaar gewacht heeft om het land te ontvluchten, ondergraaft haar vrees voor vervolging op fundamentele wijze, nu het redelijk is te veronderstellen dat verzoekster het land zo snel mogelijk zou verlaten hebben indien zij werkelijk vreesde vervolgd te worden. Waar verzoekster nog aanvoert dat haar broer in 2013 naar Soedan terugkeerde en sindsdien verdwenen is (CGVS-verslag, p. 11, 19, 30) dient te worden opgemerkt dat verzoekster niet aantoont dat deze verdwijning een politieke grondslag heeft noch dat dit in verband zou staan met haar voorgehouden problemen. Verzoeksters bewering dat het leven in Soedan risicovol is, betreft slechts een algemene bewering die niet objectief ondersteund wordt.

2.17. De door verzoekster bij het CGVS neergelegde verblijfsvergunning voor Syrië, geldig van 31 maart 2010 tot 30 maart 2013, toont aan dat verzoekster daadwerkelijk in Syrië verbleven heeft. Het betreft echter geen bewijs van de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten in Soedan.

2.18. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.19. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.20. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.21. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.22. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.23. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.24. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK